

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Illvstrivm Virorum Epistolae, Hebraicae, Graecae et Latinae, Ad Ioannem Reuchlin Phorcensem virum nostra aetate doctissimum diuersis temporibus missae

Reuchlin, Johannes

Hagenoae, 1519

Conrado Peutinger, Ioannes Reuchlin S. D. P.

[urn:nbn:de:bsz:31-270838](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-270838)

IO. REUCHLIN. LIBER PRIMVS

mum certiozem reddas hæc & si magni non sint ponderis, habent tamen aliquid literarii exercitamenti, quod (cū ociamur) delectare solet. Simler ipsum hæctenus mihi incognitum, uirum ex Germanis nostris nūquam satis laudatum, & qui nos post te græcificare curat, grammaticam cuius græcam & in septem psalmos interpretatiōes tuas Thomas Anshelmus elegans ille chalcographus ad me misit saluum optato. Et pro dexteritate tua ut magnanimus es atq; fortis ille cebras tibi iniuriantū, ut muliebres, more Socratico, ne curato. Hoc unum sperant dū inuidia sua corroduntur, ut quæ ratione non possunt, garrulitate & blasphematione uincant. Tu uale, Coniunx te saluum optat. Ex Augusta Vindellicorum pridie Idus Decembres. Anno salutis. M. D. XII.

Conrado Peutinger, Ioannes Reuchlin. S. D. P.

Quod serius q̄ uelim ad nos scribis, non negligentia erga me tuā accusare, sed diligentiam erga res cōmodiores laudare debeo. Quapropter expostulatione tua opus non est, modo eandē mihi ueniā cōcedas. Dedissem enī ad te literas & citi⁹ & fortasse crebri⁹, si nō aduersa occupatio iā me sifteret labori quotidiano calumniis aduersariorū respōdendi, a cōsuetudine mea ut nosti longe alieno, sed necessario tñ. De Pygargo Moyfi elegans in geniū tuū nimix curiositatis postulo. Cū tanta sit in omni lingua de uocabulis rerū diuersitas, ut nō solū Plyni⁹ apud Latinos, sed & Athenæus apud græcos, & alii de naturis rerū scribentes abolefcent, cui⁹ in rudimentorū nostrorū libro primo facie. 23. de Iaspide memini. Ita in hebraicis uocabulis tam multus error est, ut superficiosi quidam iudæorum a pluribus numero abstineant q̄ in lege sunt phibita, ne ancipiti uerborū intelligentia transgrediant. Tu uero si legisti rudimēta mea, inuenies in libro primo facie. 124. p. isto tuo Pygargo ab Onkelo chaldaeo, cui⁹ autoris translationē haud aliter q̄ textum hebræi uenerantur, unicornem esse traductum, quod doctissimi hebræorū approbāt. Ego eius animalis conditionē iam nescio, nec de illo nunc inuestigare possum, ad alium palū ligatus. Nā si habeat caudā præacutam, potest quoq; pygargus nominari. Est enim nomē cōpositum a pyge id est cauda, & argus quod æquiuocum multa significat, album, candidū, uelox, acutum, segne, uacuū, Et canes ueloces dicūt cynargi. Ita potest rhinoceros aut unicornis

EPIS. ILLVST. VIRORVM AD

quolibet horum animaliu caudam habere uel albam uel acutam,
non solum Aquilæ genus. Vale.

Henricus Bebelius Iustingensis, Ioanni Reuchlin
Phorcenfi LL doctori. S.D.P.

CVM ea de te fama sit apud omnes Germaniæ bonarum arti-
um studiosos uir humanissime idemq; doctissime, ut te co-
lant ament & uenerentur quasi aliquod numen a superis in
hanc terrarum calamitatem elapsum. Nec iniuria dixerim numen
quid enim rarius apud uitalem auram spirantes hac tempestate q̄
uirum adesse in nostra præsertim Germania, sicut tu es, qui & calle
at græcam linguam, cui latinus sermo tanquam natiuus famule-
tur, & cui nostro auo in hebræo calamo aliquem nō solum christi
colam, sed ne dum iudæum & apellam antepone re quis sine uerecū
dia queat. Quid commemorem Teutonas solum? cum id ne qui-
dem Galli uel latini sermonis principes Itali assequi uisi sunt. Vel
si qui id assecuti sint coruis albis rariores sint, cum paucissimi etiam
priscorum id attigisse legatur. Legimus inter christicolas Ausonia
linguæ principem sanctissimum Hieronymum plenariam habu-
isse scientiam harum trium principalium linguarum. Post eum uel
non fuerunt, uel ad meam cognitionem nō deuenere. Sed illis omif-
sis cum tuus honos & fama ad cunctorum studiosorum aures deue-
nerit, & te tam egregie doctum sensissem, uolui tibi meos iuueniles
ardores dicare, ea conditione ut ex innata tua mansuetudine & ob
honorem omnium politoris studii alumnorum, si quid mendæ in
ueneris in meis carminibus, tua lima & præclarissima uena ingenii
id emendare, & me in tuorum saltem famulorum ordinem recipere
digneris, nihil enim ultra expetere uelim nisi tuum fauorem. Ut
si quid in meam rem efficere queas, ad id te impigram reddere nō
erubeas. Si hoc ut spero feceris, de me poteris tibi polliceri dum ui-
ta mihi comes fuerit, semper honos nomenq; tuum laudeseq; mane-
bunt apud me, & omnes qui saltem meam musulā non erunt asper-
nati. Scripsi etiam ad illustrem principem Eberardum, sed heu fa-
torum immutabili serie ablatum ad superos, ad omniū Minerua
insignium perniciem & incommodum, sed de his in aliud tempus
Vale Germaniæ decus, & me in sinu tuæ mansuetudinis foueas. Ite-
rum uale, Anno. M. CCCC. XCVL